

Arrest

nr. 108 580 van 26 augustus 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat P. TSHIMPANGILA en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, op 21 februari 1981 geboren te zijn te Aba en van Igbo – Delta State etnie te zijn.

Nadat u uw scholing beëindigde, ging u aan de slag in de winkel van uw moeder. De winkel was gelegen in School Road, nabij de markt van Aba. U moeder verhandelde yam en u hielp haar bij de verkoop. De yam is afkomstig uit het noorden van Nigeria en jullie gaven geld aan Michael, iemand die de yam voor jullie ging kopen. In 2006 – 2007 nam u de winkel van uw moeder over. U reisde zelf ook één keer naar Kano (in het noorden van Nigeria) om er yam te kopen op de 'Kurmi market'. Op 2 februari 2012 vond er op de markt een aanslag van Boko Haram plaats, waarbij vele gewonden en meer dan honderd doden vielen. U raakte zelf gewond aan de arm en werd naar het plaatselijke ziekenhuis

overgebracht voor verzorging. De dag nadien nam u de bus terug naar Aba waar u opnieuw in het ziekenhuis opgenomen werd en u tot 12 december 2012 verzorging kreeg. U ontmoette Ifanyan, een smokkelaar, en u kocht van hem een paspoort met daarin een foto van iemand die op u leek en een vliegtuigticket. U betaalde dit met uw eigen geld en geld dat u leende van uw vriend Innocent. Op 6 juli 2013 verliet u Aba per bus en reisde u naar Lagos. Daar nam u de dag nadien een vliegtuig naar België, waar u op 8 juli 2013 toekwam en een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door Boko Haram wanneer u opnieuw zou reizen naar het noorden van Nigeria, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Betreffende de door u aangehaalde vrees tot vervolging door Boko Haram bij toekomstige reizen naar het noorden van Nigeria, kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

U verklaarde dat u op 2 februari 2012 gewond raakte aan uw arm toen er op de markt 'Kurmi' te Kano een aanslag van Boko Haram plaatsvond. U gaf verder aan dat u toen voor de eerste keer naar Kano reisde om 'yam' te kopen (gehoor CGVS, p.11). U gaf verder aan dat u besloot uw land te verlaten omdat u vreest dat u bij elke reis naar het noorden (van Nigeria) het risico loopt om hetzelfde mee te maken (zie vragenlijst CGVS, vraag 3.5, dd.12/7/2013).

Eerder had u reeds aangegeven dat u enkel yam verkocht in uw winkel en u aan uw handelswaar komt doordat u steeds geld gaf aan Michael, die dan voor u naar het noorden van Nigeria reisde om yam voor u te kopen (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd of Michael het nog steeds (van Aba) naar het noorden van Nigeria reist om yam te kopen, gaf u aan dat hij het nog steeds doet (gehoor CGVS, p.6). Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u vroeg waarom u (in februari 2012) dan zélf naar Kano State reisde om yam te kopen, gaf u aan dat het via Michael extra geld kostte en u zelf wilde gaan om het goedkoper te kopen (gehoor CGVS, p.11), hetgeen redenen zijn van louter materiële aard. Uit bovenstaande blijkt dat u steeds met een tussenhandelaar werkte die voor u de yam ging kopen in het noorden van Nigeria, waardoor u zelf niet tot daar moest reizen. Verder blijkt dat deze persoon dit nog steeds doet. Men kan van u verwachten dat u opnieuw beroep doet op Michael of op een andere tussenpersoon om de yam voor u aan te kopen, waardoor u niet meer naar het noorden van Nigeria hoeft te reizen en uw vrees om hetzelfde mee te maken bij toekomstige reizen naar het noorden van Nigeria, vervalt.

Overigens blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat yam voornamelijk Benue State – in het zuiden van Nigeria – geproduceerd wordt en men van u kan verwachten dat u als handelaar dichtbij gelegen leveranciers zoekt en contacteert.

U gaf verder aan dat u christen bent en Igbo (van Delta State) van etnische origine (gehoor CGVS, p.2-4). U gaf aan dat de Igbo en de christenen voornamelijk in het oosten van Nigeria wonen (gehoor CGVS, p.2 en p.5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de christenen in Nigeria vooral in het zuiden leven en de etnische Igbo's vooral voorkomen in het zuidoosten van het land (zie informatie in het administratief dossier). Verder gaf u aan dat u heel uw leven in Aba – Abia State woonde en ook uw familie daar woont (gehoor CGVS, p.2-4). Abia State situeert zich in het zuiden van Nigeria (zie informatie in het administratief dossier). Vermits u religieus, etnisch en familiaal aansluiting vindt bij bevolkingsgroepen in het zuid(oost)en van Nigeria, zijn er dan ook geen dwingende redenen om uw handelsactiviteiten met het noorden van Nigeria in stand te houden.

U verklaarde verder dat u vreest dat enkele mensen u geld leenden en u zullen zoeken omdat u uw schulden aan hen nog niet terugbetaalde, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat dit door u aangehaalde motief geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U gaf aan dat u in Nigeria geld leende van enkele mensen en u hen beloofde het terug te betalen indien u werk vond in België (gehoor CGVS, p.12). Verder gaf u aan dat u vreest dat – indien u zou

terugkeren naar Nigeria – de schuldeisers u zouden zoeken. Toen u gevraagd werd wat u concreet vreesde van hen, gaf u aan dat ze zullen willen dat u het geld terugbetaald en ze u misschien aan de politie zouden aangeven indien u het geld niet terugbetaalde (gehoor CGVS, p.12). Dit motief houdt echter geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Het gaat hier immers om (eventuele) problemen die voortkomen uit het feit dat u uw schulden niet terugbetaalde aan enkele mensen te Nigeria, wat een conflict van inter-persoonlijke aard betreft. Het door u tijdens het gehoor aangehaalde asielmotief kan bijgevolg niet als ‘vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeft als dusdanig geen internationale bescherming.

Overigens dient te worden vastgesteld dat de door u verwachte problemen erg hypothetisch zijn. Indien u werkelijk geld leende van enkele mensen en u dit nog steeds niet terugbetaalde, kan inderdaad verwacht worden dat deze personen u zullen contacteren met de vraag het geld terug te betalen. Men kan van u verwachten dat u tracht dit geleende geld terug te betalen of minstens tracht een afbetalingsplan met hen overeen te komen.

Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Boko Haram vanaf 2009 regelmatig aanslagen op christelijke en westerse doelwitten uitvoerde in Nigeria, blijkt evenzeer dat de federale Nigeriaanse overheid – aanvankelijk in de gedaante van president Umaru Musa Yar'Adua (moslim) en na diens dood in de gedaante van Goodluck Jonathan (christen) - wel degelijk maatregelen nam en neemt tegen het geweld vanwege Boko Haram. Er worden regelmatig leden van Boko Haram opgepakt en opgesloten en de federale overheid probeerde in 2012 ook onderhandelingen op te starten met de leiders van Boko Haram. Uit diverse informatiebronnen blijkt ook dat de aanslagen die door Boko Haram werden uitgevoerd in het noorden en het centrum van het land plaatsvonden en Boko Haram er tot op heden niet in slaagt aanslagen te plegen in het zuiden van Nigeria. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat de aanslagen gepleegd door Boko Haram, verspreid over het Nigeriaanse grondgebied, zouden kunnen geïnterpreteerd worden als een situatie van willekeurig/veralgemeend geweld in het kader van een intern gewapend conflict, zoals gedefinieerd in pt. 15 C van de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

U legde een faxkopie van een ‘affidavit of facts’ (dd.28 maart 2012) neer. Betreffende de door u neergelegde affidavit of facts kan worden opgemerkt dat u aanvankelijk aangaf dat uw moeder naar de rechtbank ging en alles deed in februari 2012 (gehoor CGVS, p.6). Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u erop wees dat op de aanhef van het door u neergelegde document staat dat ‘ik, Vincent C. Uche verklaar dat [...] ik de klacht neerleg [...]’ en dat de ‘affidavit of facts’ door u ondertekend werd, wijzigde u uw verklaringen en gaf u aan dat u het deed na het ziekenhuis waar u acht maanden verbleef. Toen u erop gewezen werd dat het ‘affidavit of facts’ dd.28 maart 2012 is en u toen nog in het ziekenhuis verbleef, kon u enkel bevestigen dat dit zo was (gehoor CGVS, p.7). Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw verklaringen wijzigt in functie van de opmerkingen van de interviewer. Verder legde u een faxkopie van een medisch rapport van het Abia State University Teaching Hospital (dd.19/12/2012) neer. In het attest staat dat u – na een aanslag van Boko Haram – van 5/2/2012 patiënt was in het ziekenhuis en u op 15/8/2012 ontslagen werd en u ‘satisfied healthy’ bent. Toen u gevraagd werd in welk ziekenhuis u verbleven had te Aba, gaf u echter aan in het General Hospital verbleven te hebben (gehoor CGVS, p.10). Toen u verder gevraagd werd tot wanneer u in het ziekenhuis lag, gaf u aan dat u er tot 12 december 2012 lag. Toen u erop gewezen werd dat in het rapport staat dat u op 15/8/2012 ontslagen werd, gaf u aan dat u nog terug ging om behandeling te krijgen en u de vraag verkeerd begrepen had (gehoor CGVS, p.10-11). Dit is geen afdoende verklaring daar in het rapport staat dat u ‘op 15/8/2012 ontslagen werd en u ‘satisfied healthy’ bent’. Bovendien dient te worden opgemerkt dat bovenstaande documenten gemakkelijk door knip en plakwerk te fabriceren faxkopieën betreffen, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Verder legde u een medisch attest van Dr. Lauwers Walter, centrumarts van het transitcentrum Caricole, (dd.9/7/2013) neer. In het attest wordt melding gemaakt van brandwonden die – op basis van uw verklaringen – veroorzaakt werden door een brandbom die moslims gooiden omdat u christen bent. Het medisch attest toont hoogstens dat u brandwonden hebt aan uw linkerarm, maar kan geen uitspraak doen over de oorzaak van de wonden, aangezien dit louter op basis van uw verklaringen geattesteerd werd. Verder legde u twee kopieën van foto's neer waarop u zelf te zien bent met uw linkerarm in een

windel. De foto's laten niet toe om hierin een oorzakelijk verband te ontwaren dat verband zou houden met uw relaas. Verder legde u een aantal kopieën van foto's neer van een aanslag op de Kurmi markt op 2/2/2012 en het Sabon Gari Motor Park op 18/3/2013. Uit de foto's blijkt niet dat u aanwezig was op de Kurmi markt op 2/2/2012 en het Sabon Gari Motor Park op 18/3/2013.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert de schending aan van het principe van een goede administratie, overschrijding van macht en duidelijke beoordelingsfout, schending van artikel 1, A (2) van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van artikel 3 EVRM, schending van artikel 48/3, en 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

2.2.2.1. De Raad stelt vooreerst vast dat het verzoekschrift een warrige samenstelling is van, via bijzonder onzorgvuldig knip- en plakwerk tot stand gekomen grieven die niet in het minst zijn aangepast aan de zaak. Zo wordt in het verzoekschrift onder meer gesteld dat: **"Verzoekster stelt inzake de opgeworpen mogelijkheid tot bescherming door de Nigeriaanse autoriteiten (...). Dat bewijst dat de Staat in de mogelijkheid is om de slachtoffers te beschermen."** en ook: **"Verzoekster gaat er aan voorbij dat om als vluchteling te worden erkend, hij dient aan te tonen overeenkomstig artikel 1 A(2) van het Internationaal Verdrag (...). Verzoekster toont niet aan om welke van één van de vluchtelingenrechtelijke criteria zij zich buiten Nigeria bevindt dan wel om welke reden zij de bescherming niet kan inroepen."**

Een dergelijke verzoekschrift strookt niet met de rol die een advocaat wordt verondersteld te vervullen, met name op een consistente, loyale manier de rechten en belangen van zijn cliënt verdedigen en behartigen.

2.2.2.2. Hoe dan ook, de Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen om reden dat voor wat betreft de door hem aangehaalde vrees tot vervolging door Boko Haram men van verzoeker kan verwachten dat hij bij toekomstige reizen naar het noorden van Nigeria (opnieuw) beroep doet op een tussenpersoon om de yam voor hem aan te kopen. Immers door beroep te doen op een tussenpersoon om de goederen aan te kopen die hij nodig heeft voor het uitbaten van zijn winkel hoeft verzoeker zelf niet meer naar het noorden van Nigeria te reizen waardoor zijn vrees om hetzelfde mee te maken bij toekomstige reizen naar het noorden van Nigeria vervalst. Dit motief wordt door verzoeker op geen enkele wijze betwist; het blijft derhalve onverminderd overeind en wordt door de Raad beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voor wat betreft verzoekers vrees voor de personen die hem zullen zoeken omdat hij hun schulden nog niet terugbetaalde kan vooreerst worden vastgesteld dat dergelijke feiten geen verband houden met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag. Verzoeker vreest deze personen immers niet omwille van zijn politieke of religieuze overtuiging, zijn nationaliteit, zijn ras of het behoren tot een sociale groep: het betreft een louter interpersoonlijk conflict. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.2.3. Voor wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM wordt er op gewezen dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker gaf aan dat hij in Nigeria geld leende van enkele mensen en hen beloofde het terug te betalen indien hij werk vond in België (gehoorverslag, 12). Verzoeker gaf voorts aan dat dat hij vreest dat indien hij zou terugkeren naar Nigeria, de schuldeisers hem zouden zoeken. Hij verduidelijkte dat ze zullen willen dat hij het geld terugbetaalt en hem misschien aan de politie zouden aangeven indien hij het geld niet zou terugbetalen (*Ibid.*, 12).

Dienaangaande sluit de Raad zich aan bij het motief uit de bestreden beslissing op geen enkel wijze weerlegt door verzoeker: *“Overigens dient te worden vastgesteld dat de door u verwachte problemen erg hypothetisch zijn. Indien u werkelijk geld leende van enkele mensen en u dit nog steeds niet terugbetaalde, kan inderdaad verwacht worden dat deze personen u zullen contacteren met de vraag het geld terug te betalen. Men kan van u verwachten dat u tracht dit geleende geld terug te betalen of minstens tracht een afbetalingsplan met hen overeen te komen.”*

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) verwijst verzoeker naar het jaarrapport van Amnesty International van 2012 en het stijgend geweld van Boko Haram. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de aanslagen door Boko Haram uitgevoerd in het noorden en het centrum van het land plaatsvinden en Boko Haram er tot op heden niet in slaagt aanslagen te plegen in het zuiden van Nigeria waar verzoeker van afkomstig is. Hieruit blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied. Uit de informatie blijkt overigens ook dat de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. De aanslagen gepleegd door Boko Haram (in het noorden en het centrum van het land) kunnen bijgevolg niet geïnterpreteerd worden als een situatie van willekeurig veralgemeend geweld in het kader van een intern gewapend conflict, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het door verzoeker ter zitting neergelegde stuk doet aan hetgeen vooraf gaat geen afbreuk. Voor zover dit stuk al authentiek zou zijn, het betreft immers maar een fotokopie, gaat het om een persoonlijke verklaring van verzoeker die werd vastgelegd in een ‘*affidavit*’ hetgeen bezwaarlijk objectieve bewijswaarde kan worden toegedicht.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER